

EEN WITTE ZON

Witte vlammen.

Die links en rechts uit de okapi-billen slaan.

Zo zien de zebra-strepen op de achterste benen van de okapi eruit.

Midden op de okapi-bips zijn die vlammen nog dik, maar op de zijkant van zijn lijf worden ze steeds smaller.

Alle okapi's dragen zulke spierwitte zonnestrallen op hun achterste. Het is alsof ze, voor ze geboren werden, eerst in de rij voor een schilder zijn gaan staan. En dat die schilder ze toen een voor een met hun eigen zonnestrepes heeft versierd. In het midden van de okapi-bips lekker dik en wit, maar aan de zijkanten werd de verf steeds dunner uitgesmeerd.

Elke bil is anders.
Elke okapi is anders.

Handig, hoor. Als een okapi-jong zijn moeder kwijt is, heeft hij altijd iets waaraan hij haar kan herkennen:
haar billenvlammen,
haar kontenzon.

IN HET LICHT

De vlammen achter op een okapi lijken niet voor niets op zonnestrallen. In het donkere oerwoud waar de okapi's wonen dringt maar weinig licht tussen de takken en de bladeren door. Een paar streepjes, dat is alles.

Als de okapi dan met zijn achterkant naar je toe staat, zie je hem niet. Zijn billenstrepen zijn nauwelijks te onderscheiden van de echte zonnestrepes.

De okapi speelt er dus verstoppertje mee.
Hij is er, maar hij is er niet.
Hij gaat op in het licht.

